

testuje delegat Ministra Skarbu, przedkłada się Ministrowi Skarbu do decyzji.

§ 11. Dyrektor mennicy jest urzędnikiem państwowym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164), inni zaś funkcjonariusze mennicy państwowej mogą być urzędnikami państwowymi lub kontraktowymi.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

396.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 maja 1925 r.

w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na zasadzie art. 13, 48 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo nadawania koncesyj na detaliczne sprzedaże wyrobów tytoniowych według obowiązujących zasad i norm przyznaje się władzom skarbowym II Instancji (izbom skarbowym, śląskiemu urzędowi wojewódzkiemu). Opróżnione natomiast przedsiębiorstwa hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych nadawać będzie nadal Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, względnie upoważnione przez nią władze skarbowe II instancji.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego jest też uprawniona do wyznaczania rejonów dla hurtowni tytoniowych, jak również do zwijania opróżnionych, a zbędnych hurtowni.

§ 2. Jedna osoba fizyczna lub prawna otrzymać może w zasadzie tylko jedną koncesję na sprzedaż wyrobów tytoniowych. Wyjątek stanowią domowe i czasowe sprzedaże wyrobów tytoniowych (§ 6 ust. I i II rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r.—Dz. U. R. P. № 42 poz. 285), które mogą być łączone z koncesjami innego rodzaju.

Na dalsze wyjątki zezwalać może Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego tylko odnośnie do spółdzielczych stowarzyszeń spożywczych.

§ 3. Karanie detalicznych sprzedawców wyrobów tytoniowych za naruszenie obowiązków sprzedawcy, o których jest mowa w ustępie końcowym art. 33 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409), stosownie do obowiązujących norm i przepisów przekazuje się władzom skarbowym I instancji (urzędowi skarbowym akcyz i monopolów, dyrekcjom okręgów skarbowych).

Instancją odwoławczą dla tych spraw są izby skarbowe (śląski urząd wojewódzki).

Prawo karania hurtowych sprzedawców wyrobów tytoniowych za powyższe przekroczenia służy wła-

dzom skarbowym II instancji, odwołania się w tych sprawach rozstrzyga Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 4. Przepisy o obsadzeniu przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych oraz instrukcje dla hurtowych i detalicznych sprzedawców wyrobów tytoniowych wyda Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

397.

Rozporządzenie Ministrów: Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych

z dnia 20 maja 1925 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dn. 26-go czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 89, poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 24 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. № 61, poz. 611), otrzymuje brzmienie następujące:

„Każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna zaopatrzyć się w imienną kartę rowerową, wydawaną według załączonego wzoru: w województwach poznańskim i pomorskim przez miejscową władzę policyjną, a w innych województwach przez władze administracyjne I instancji, które w miastach mogą wydawanie tych kart powierzyć magistratom za ich zgodą.

Karty rowerowe mogą być wydawane na ustną prośbę, lecz przed ich wydaniem, a po stwierdzeniu tożsamości petenta, winien urząd, wydający kartę przekazać się, że proszący jest obznajmiony z przepisami ruchu na drogach publicznych, zawartymi w dziale III rozporządzenia z dn. 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. № 61, poz. 611) i w dziale F. rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 587).

Kartę powyższą winni używający rowerów na drogach publicznych mieć przy sobie i okazywać na każde żądanie zaprzysiężonej służby drogowej, organów policji państwowej i urzędów gminnych“.